

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
52000 PAZIN, Dršćevka 1

2 P-71/2021-118
(prije: P-453/2020, P-705/2015, P-732/2014)

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sucu toga suda Adrijani Labinjan Skok, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja ISTRA d.d., Pula, Narodni trg 10, OIB: 07538718933, kojeg zastupa punomoćnik Marko Zagorac, odvjetnik iz Rijeke, Ante Starčevića 5, protiv tuženika NOGOMETNI KLUB ISTRA 1961 sportsko dioničko društvo za obavljanje sportskih djelatnosti, Pula, Mate Balote 11, OIB: 39939521507, kojeg zastupa punomoćnik Branko Devidé Vincenti, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Cvitković & Devidé d.o.o., iz Zagreba, Budmanijeva 5, radi sazivanja Glavne skupštine tuženika, nakon javne glavne rasprave održane 17. veljače 2022. koja je održana u prisutnosti punomoćnika tužitelja, Marka Zagorca i punomoćnika tuženika, Branka Devidé Vincenti, odvjetnika u Odvjetničkom društvu Cvitković & Devidé iz Zagreba, na ročištu za objavu 31. ožujka 2022.

p r e s u d i o j e

I. Tuženik Nogometni klub ISTRA 1961 sportsko dioničko društvo za obavljanje sportskih djelatnosti, Pula, Mate Balote 11, OIB 39939521507 dužan je donijeti odluku o povećanju temeljnog kapitala za iznos od 3.000.000,00 kuna emisijom 6.000 redovnih dionica, svaka nominalne vrijednosti 500,00 kuna koje glase na ime tužitelja ISTRA d.d., Narodni trg 10, Pula, OIB 07538718933 i upisati u registar dionica kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. Zagreb, sve u roku od 60 dana od dana donošenja ove presude, a u protivnom će ova presuda zamijeniti odluku tuženika o povećanju temeljnog kapitala i biti temelj za upis tužitelja kao imatelja predmetnih dionica kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. Zagreb.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se zahtijeva od tuženika da sazove Glavnu skupštinu radi donošenja odluke o povećanju temeljnog kapitala i da će u protivnom odluku Glavne skupštine tuženika zamijeniti presuda.

III. Nalaže se tuženiku da nadoknadi tužitelju parnične troškove u iznosu od 123.125,00 kn u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u iznosu od 30.900,00 kn.

Obrazloženje

1. U tužbi se u bitnome navodi da su 12. prosinca 2007. tužitelj i tuženik zaključili Ugovor o sponzorstvu kojim se tužitelj obvezao tuženiku uplatiti iznos od 3.000.000,00 kn uvećano za PDV u 36 jednakih mjesečnih anuiteta. Temeljem istog tuženik je tuženiku 27. prosinca 2007. ispostavio račun broj 140/2007 na iznos od 3.660.000,00 kuna. Člankom 4. stavkom 3. Ugovora o sponzorstvu tužitelj i tuženik su utvrdili da će se u budućem postupku privatizacije NK Istre 1961, ako do njega dođe u narednih pet godina, tj. do 27. prosinca 2012., u interesu provođenja što kvalitetnije privatizacije, cijeli iznos sponzorstva iz Ugovora, tretirati kao učešće Istre u budućem vlasništvu NK Istra 1961, te će Istri d.d. u tom postupku privatizacije biti dodijeljen razmjerni vlasnički udio. Ističe se da je tužitelj u cijelosti ispunio svoje ugovorom preuzete obveze, tj. podmirio je potraživanje tuženika po njegovom računu u iznosu od 3.660.000,00 kuna uplatama u novcu i kompenzacijama, sve u razdoblju od 11.1.2008. do zaključno 12.7.2011. Tuženik je tijekom 2011. izvršio privatizaciju svog Društva na način da je izdao drugu i treću emisiju dionica i to na Glavnoj skupštini održanoj 7.10.2011. izdano je 2.860 redovnih dionica, svaka nominalne vrijednosti od 500,00 kuna tako da je temeljni kapital povećan sa iznosa od 2.860.000,00 kn za iznos od 1.430.000,00 kn na iznos od 4.290.000,00 kn, na Glavnoj skupštini održanoj 19.10.2011. izdano je 21.610 redovnih dionica, svaka nominalne vrijednosti od 500,00 kn tako da je temeljni kapital tuženika povećan za iznos od 10.805.000,00 kn na iznos od 15.095.000,00 kn. Obzirom da je tuženik u roku od pet godina od zaključenja Ugovora o sponzorstvu, tj. tijekom 2011. proveo postupak privatizacije, a da iznos od 3.000.000,00 kuna koje je tužitelj uplatio na njegov žiro račun nije sukladno odredbi čl. 4. st. 3. Ugovora o sponzorstvu tužitelju priznao kao udio u svojoj vlasničkoj strukturi, tužitelj smatra da ima pravo zahtijevati povrat novčanih sredstava koje je uplatio tuženiku ili pravo na priznavanje vlasničkog udjela za dionice u protuvrijednosti od 3.000.000,00 kuna, odnosno pravo na 6.000 dionica svaka u nominalnoj vrijednosti od 500,00 kuna.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti protivio tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanom. Nije osporeno da su tužitelj i tuženik 12. prosinca 2007. zaključili Ugovor o sponzorstvu ali tuženik smatra da je ugovor u cijelosti ispunjen.

3. U dosadašnjem tijeku postupka pravomoćno je odbijen tužbeni zahtjev da se tuženik obveže vratiti tužitelju 3.000.000,00 kn s kamatama od 12. srpnja 2011. do isplate te je pravomoćno odbijen protutužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnim članka 4. st. 3. Ugovora o sponzorstvu od 12. prosinca 2007. zaključenog između tužitelja Istra d.d. Pula i tuženika NK Istra 1961 Pula koji glasi:

"Ugovorne stranke suglasno utvrđuju da će se, u budućem postupku privatizacije NK Istre 1961, ako do njega dođe u narednih pet godina, u interesu provođenja što kvalitetnije privatizacije, cijeli iznos sponzorstva iz ovog Ugovora, tretirati kao učešće Istre u budućem vlasništvu NK Istre 1961., te će Istri biti, u tom postupku privatizacije, dodijeljen razmjerni vlasnički udio."

4. Temeljem odredbe čl. 190. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje: ZPP), radi konačnog rješenja odnosa među strankama, na ročištu 29. rujna 2021. dopuštena je preinaka tužbe na način da tužbeni zahtjev glasi:

"Tuženik Nogometni klub ISTRA 1961 sportsko dioničko društvo za obavljanje sportskih djelatnosti, Pula, Mate Balote 11, OIB 39939521507 dužno je sazvati Glavnu

skupštinu na kojoj će donijeti odluku o povećanju temeljnog kapitala za iznos od 3.000.000,00 kuna emisijom 6.000 redovnih dionica, svaka nominalne vrijednosti 500,00 kuna koje glase na ime tužitelja ISTRRA d.d., Narodni trg 10, Pula, OIB 07538718933 i upisati u registar dionica kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. Zagreb, sve u roku od 60 dana od dana donošenja ove presude, a u protivnom će ova presuda zamijeniti Odluku Glavne skupštine tuženika o povećanju temeljnog kapitala i biti temelj za upis tužitelja kao imatelja predmetnih dionica kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. Zagreb."

5. Sud je u predmetu proveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju u spisu i to u preslik ugovora o sponzorstvu od 12.12.2007., preslik računa br. 140/2007, preslik kartice poslovnog partnera za 2008., 2009., 2010. i 2011., preslik ugovora o sponzorstvu od 1.7.2011., preslike nepotpisanog zaključka Grada Pule od 3.4.2015., preslik nepotpisanog zaključka Gradskog vijeća Grada Pule iz 2015., preslik odluke NK Istra 1961 š.d.d. od 12.2.2015., preslik dijela nedatirane odluke tuženika o povećanju temeljnog kapitala u pravima, pregled vlasnika dionica tuženika, izvadak SKDD sa internet stranice, preslik prijedloga za ovrhu od 10.7.2015., preslik otvorenih stavki kupaca na dan 6.7.2015., preslik rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Marije Hrvatinić iz Poreča posl.br. Ovr-222/15, preslik rješenja Trgovačkog suda u Pazinu posl.br. 2 Pov-1403/15-6 od 18. rujna 2015., zaključak Grada Pule od 10. ožujka 2011., dopis tuženika od 16.2.2011. naslovljen Gradu Puli, zapisnik Glavne skupštine pravnog prednika tuženika od 2.6.2011. sa pripadajućom dokumentacijom koja je uvezana pod brojem OU-390/11 od strane javnog bilježnika Denisa Krajčara iz Pule, zapisnik sa Glavne skupštine tuženika od 13.6.2011., popis članova NK Istre 1961. od 21.2.2011., dopis Nogometnog kluba „Istra 1961“ od 21. veljače 2011. uz koji je dostavljen Elaborat o obveznom preoblikovanju koji sadrži 15. točaka, dopis Hrvatskog nogometnog saveza broj: 775/11 od 3. ožujka 2011., dopis Nogometnog kluba „Istra 1961“ od 11. travnja 2011. uz koji je dostavljena dopuna Elaborata o obveznom preoblikovanju, dopis Povjerenstva za profesionalne sportske klubove KLASA: 620-01/10-03/00111 URBROJ: 533-11-11-0013 od 26. travnja 2011., dopis Nogometnog kluba „Istra 1961“ od 4. svibnja 2011. uz koji je dostavljena dopuna Elaborata o obveznom preoblikovanju sukladno Očitovanju Povjerenstva za profesionalne sportske klubove od 26. travnja 2011., dopis Hrvatskog nogometnog saveza broj: 775-2/11 od 18. svibnja 2011., suglasnost Povjerenstva za profesionalne sportske klubove na navedeni Elaborat, KLASA: 620-01/10-03/00111 i URBROJ: 533-11-11-0015 od 23. svibnja 2011., uvid u sudski registar za tužitelja i tuženika, saslušanjem svjedoka Alberta Faggiana, Borisa Miletića, Zorana Vencla, Darka Jergovića, Mirka Mastilovića, Ernesta Komparića i Mladena Pavićevića, saslušanjem stranaka i to zakonskog zastupnika tužitelja Duška Koruge i zakonskog zastupnika tuženika Michaela Rema Glovera.

6. Tužbeni zahtjev je većim dijelom osnovan.

7. U predmetu nije sporno da su Istra d.d., zastupana po predsjedniku uprave Albertu Faggianu, i Nogometni klub Istra 1961, zastupan po predsjedniku Darku Jergoviću, uz sudjelovanje i posredovanje Grada Pule, kojeg je zastupao gradonačelnik Boris Miletić, sklopili 12. prosinca 2007. Ugovor o sponzorstvu (dalje: Ugovor). Stranke su navele da je predmet tog Ugovora sponzorstvo NK Istre 1961 od strane Istre, za vrijeme trajanja tog Ugovora, pri čemu da će NK Istra 1961 obznaničiti suradnju isticanjem imena, znaka i logotipa Istre i drugih članica Grupe Puljanka na način da će Istra pravovremeno dostavljati NK Istra 1961 podatke o imenima i logotipima koji će se isticati na službenim publikacijama i opremi NK Istra 1961. Ugovor

je sklopljen na rok od tri godine, odnosno od 12. prosinca 2007. do 10. prosinca 2010. (čl. 2. Ugovora).

8. Istra d.d. se obvezala, na ime sponzorstva iz tog Ugovora, isplatiti NK Istri 1961, naknadu u ukupnom iznosu od 3.000.000,00 kn uvećan za PDV, u 36 jednakih mjesečnih anuiteta i to u roku od 8 dana od dana primitka računa od strane NK Istre 1961 (čl. 4. st. 1. i 2. Ugovora)

9. Ugovorne stranke suglasno su utvrdile da će se, u budućem postupku privatizacije NK Istre 1961, ako do njega dođe u narednih pet godina, u interesu provođenja što kvalitetnije privatizacije, cijeli iznos sponzorstva iz tog Ugovora, tretirati kao učešće Istre u budućem vlasništvu NK Istre 1961, te će Istri biti, u tom postupku privatizacije, dodijeljen razmjerni vlasnički udio (čl. 4. st. 3. Ugovora).

10. Iz preslika računa broj 140/2007 od 21.12.2007. proizlazi da je ispostavljen tužitelju u iznosu od 3.000.000,00 kn i PDV 22% u iznosu od 660.000,00 kn, za trošak reklamiranja na stadionu NK ISTRA 1961 po Ugovoru o sponzorstvu 2007., s dospijecom plaćanja po ugovoru.

11. Tuženik nije osporio da mu je tužitelj, suglasno Ugovoru, isplatio 3.000.000,00 kn uvećano za PDV, na koju okolnost je tužitelj dostavio kartice poslovnog partnera za 2008., 2009., 2010. i 2011.

12. Sporno je da li je na temelju odredbe 4. st. 3. Ugovora tuženik dužan dodijeliti tužitelju razmjerni vlasnički udio za dionice u protuvrijednosti od 3.000.000,00 kn.

13. Radi utvrđenja činjeničnog stanja saslušani su predloženi svjedoci i stranke.

14. Albert Faggian, kao svjedok, u bitnome je izjavio da su mu poznati svi događaji oko zaključenja ugovora o sponzorstvu iz 12. mjeseca 2007. jer je bio potpisnik tog ugovora, te je osobno i pisao predmetni ugovor te vršio svu komunikaciju sa predstavnicima NK Istre, prije svega sa tadašnjim predsjednikom kluba Darkom Jergovićem, s kojim je dogovarao sve elemente tog pravnog posla. Istra d.d. se i uključila u sponzorstvo NK Istre iz razloga što su to zamolili Darko Jergović i gradonačelnik Pule Boris Miletić, u cilju pomaganja nogometnog kluba kao udruge građana, odnosno kao neprofitnog subjekta. Tim ugovorom ugovoreno je plaćanje sponzorstva od 3.000.000,00 kn, sukcesivno u tri godine. Pri tome je predmetnim ugovorom izričito ugovoreno da će se uplaćeni iznos, i to samo glavnica, pretvoriti u vlasnički udio u NK Istra, i to samo u slučaju ako u periodu od 5 godina od zaključenja ugovora dođe do privatizacije kluba. Klub je u trenutku zaključenja ugovora bio udruga građana, dok bi po privatizaciji postao profitna pravna osoba pa je bilo logično da u tom slučaju Istra stekne poslovni udio na temelju uplaćenog novca. Takva solucija je bila prihvatljiva kako Istri d.d. tako i NK Istri, iz razloga što se već u tom trenutku moglo računati na kvalitetnog i prihvatljivog vlasnika većeg poslovnog udjela. Iz tog razloga je takva odredba i ušla u ugovor. Uplaćeni iznos predstavljao bi čisto sponzorstvo, bez protučinidbe, isključivo u slučaju da je NK Istra i nadalje ostala udruga građana, odnosno neprofitna pravna osoba. U kontekstu sponzorstva ugovoreno je da će NK Istra na stadionu istaknuti pano sa logotipom Istra d.d., što je i učinjeno, međutim takva činidba ne može vrijediti 1.000.000,00 kn godišnje već je to bio više znak poslovne suradnje. Upravo radi toga, u takvom slučaju pretvaranja u udio, regulirano je da će se isto izvršiti po nominalnoj vrijednosti, bez ikakvih uvećanja po osnovi kamate odnosno cijene kapitala, već bi sve to (kamata odnosno cijena kapitala) predstavljalo ekvivalent isticanju predmetnog logotipa. Ugovor je potpisan u prostorijama Grada Pule, uz prisustvo i supotpis gradonačelnika Grada Pule, dakle upravo onoga koji je, u

eventualnoj budućoj privatizaciji, stjecao faktički 100%-tni vlasnički udio. Po ugovoru je izvršeno isticanje znaka i logotipa Istre, isticanje reklamnog plakata Istre u prostoriji u kojoj se održavaju tiskovne konferencije i to na način da su istaknuti isključivo logotipi na velikom panou koji, po ustaljenoj praksi, se nalazi iza sudionika tiskovne konferencije. Također je izvršeno isticanje logotipa na dresovima igrača kao i na plakatima za utakmice. Nije mu poznato da li je to napravljeno i na ulaznicama i pozivnicama. Pravo korištenja fotografija i videozapisa sa utakmica nikada nije korišteno. Isticanje znaka i logotipa na promidžbenim materijalima, u službenim katalozima, tiskanim materijalima itd., nije rađeno jer prema njegovom saznanju takvi materijali nisu niti rađeni. Nije mu poznato da li je izdano 5 članskih iskaznica kao niti da li je ime Istre i grupe Puljanka istaknuto u bilo kakvim drugim prilikama, misli da takvih prilika nije ni bilo. Sve što je rekao u pogledu promidžbe Istre odnosi se i na grupu Puljanka. Na upit da li je sa Jergovićem ili Miletićem ikada dogovarao konstrukciju da bi NK Istra bila dužna Istri d.d. vratiti 3.000.000,00 kn ukoliko se privatizacija ne bi dogodila na ugovoreni način, odnosno da Istra d.d. ne bi dobila odgovarajući poslovni udio, naveo je da nikada nisu spominjali varijantu da se tako nešto uopće ne bi dogodilo. Pričali su o tome sa potpuno izraženom voljom da se upravo to dogodi, i ni u jednom trenutku oko toga nije bilo nikakvog spora, jer da je bilo onda taj ugovor ne bi potpisali. Ne misli da NK Istra nešto od ugovorenog nije izvršila, odnosno ako i nije izvršila nije to bilo zbog toga što NK Istra to ne bi željela izvršiti već isključivo zbog toga što se takva situacija stjecajem okolnosti nije dogodila. Međutim radi se o uslugama koje su bile relativno simbolične u odnosu na uplaćene iznose. Na upit da li je ikada komunicirao u ime Istre d.d., s klubom ili Gradom Pula a u pravcu realizacije privatizacije dok je taj postupak trajao, izjavio je da je taj postupak započeo sačinjavanjem elaborata po ovlaštenom revizoru, koji je, između ostalog, popisao sva potraživanja i obveze kluba. Tom prilikom je od Istre d.d., službeno putem navedenog revizora, zatraženo i očitovanje o spremnosti za pretvaranje potraživanja u udio, a što je zatraženo od svih vjerovnika kluba. Koliko se sjeća Istra d.d. je tom prilikom dostavila klubu i pismeno očitovanje da je suglasna sa tim pretvaranjem potraživanja u udio. Misli da je od strane čelnika kluba Istri osporeno pravo na učešće u temeljnom kapitalu pa je predmet dalje prepušten pravnoj službi koja je, koliko mu je poznato, nastavila izvjesnu pismenu komunikaciju s klubom. Na upit da li bi NK Istra mogla, bez Grada Pule, tijekom privatizacije sama omogućiti ulaz Istri d.d. u vlasničku strukturu, izjavio je da kada govori o privatizaciji, misli na postupak u kojemu se utvrđuju odnosno identificiraju svi budući vlasnici kluba i to na temelju svojih dotadašnjih ulaganja odnosno eventualnog potraživanja prema klubu. Pri tome se na osnivačkoj skupštini kluba, utvrđuje kako struktura vlasništva tako i svi ostali elementi buduće pravne osobe, a odluku o tomu donosi upravo skupština tih dotadašnjih ulagača i tadašnjih vjerovnika. Na taj način je, prema njegovom saznanju, u prvom koraku privatizacije kluba, kao jedini vlasnik identificiran Grad Pula i to upravo na temelju dotadašnjih i budućih ulaganja, pa je bilo logično da se na isti način valorizira i ulaganje Istre d.d. Drugi vjerovnici, koji nisu prihvatili pretvaranje njihovih potraživanja u udio ostali su i nadalje vjerovnici nove, privatizirane pravne osobe, pa su svoja potraživanja prema klubu rješavali po principima obveznog prava. Nogometni klub prije osnivačke skupštine nije mogao nikoga uvrstiti kao vlasnika kluba jer je bio udruga građana u kojoj nije bilo vlasničke strukture. Participacija u vlasništvu kluba bila je moguća tek nakon provedenog postupka privatizacije i to odlukom skupštine novih vlasnika. Zbog toga ugovorom nije utvrđeno da Istra d.d. automatizmom postaje vlasnikom udruge građana, jer je to bilo nemoguće. Međutim utvrđeno je izričito pravo

Istre d.d. na sudjelovanje u eventualnoj budućoj privatizaciji, ako do nje dođe. U trenutku zaključenja ugovora nitko nije znao da li će i kada doći do privatizacije. Poznato mu je da je 2011., po isteku ugovora o sponzorstvu iz 2007., zaključen novi ugovor o sponzorstvu između Istre d.d. i NK Istra 1961, u kojem su u čl. 3. ugovorene iste usluge sponzorstva sa naknadom od 200.000,00 kn godišnje. I tom prilikom Darko Jergović je predložio da godišnji iznos bude i dalje identičan, točnije 1.000.000,00 kn, na što menadžment Istre i grupe Puljanka, nije pristao isključivo iz financijskih razloga. Iznos od 200.000,00 kn godišnje za ugovorene identične usluge promidžbe kao i u prvom ugovoru smatra apsolutno maksimalnim iznosom za takav vid usluge. Što se tiče statusa prvoligaša ili drugoligaša, u kontekstu promidžbenih usluga, za Istru d.d. i grupu Puljanka je to bilo potpuno irelevantno. Naime grupa Puljanka, a tako i Istra d.d., predstavljali su isključivo lokalnu trgovinu prehrambenim i neprehrambenim proizvodima i to samo na nivou Istre. Niti Istra d.d. niti grupa Puljanka ne bi imali nikakvu korist od promidžbe primjerice u Zagrebu, Splitu ili Rijeci.

15. Boris Miletić, kao svjedok, u bitnome je izjavio da je Grad Pula sudjelovao u predmetnom ugovoru o sponzorstvu samo u protokolarnom obliku a ne i suštinski, te nije sudjelovao u samom sačinjavanju ugovora i kreiranju njegovih odredbi. Grad Pula je imao interes da lokalni gospodarstvenici podržavaju sportske klubove, pa tako i tuženika koji je tada još bio udruga građana. Prilikom preoblikovanja tuženika revizija je osporila mogućnost da se iznos naveden u ugovoru o sponzorstvu pretvori u vlasnički udio Istra d.d. u preoblikovanom nogometnom klubu. To iz razloga što je za dati novčani iznos primljena protučinidba. Te je stoga odlučeno da se taj slučaj riješi na sudu. Isključivi razlog radi kojeg Istri d.d. nije odobreno sudjelovanje u vlasničkoj strukturi nogometnog kluba bilo je izvješće revizije.

16. Zoran Vencel, kao svjedok, u bitnome je izjavio da je u vrijeme zaključivanja Ugovora bio predsjednik uprave Puljanka d.d. I prije spornog ugovora Puljanka je sponzorirala NK Istra, kao i druge lokalne nogometne klubove. Te 2007. pojavile su se naznake da će se nogometni klub privatizirati ili preoblikovati, te se postavilo pitanje da li bi Puljanka u okviru svojih mogućnosti mogla pomoći klubu kroz naredne tri godine. To je potom formulirano u ugovoru iz 2007., u koji je unesen iznos a koji je neobičan za tu razinu kluba i natjecanja, odnosno radi se o iznosu koji nije u skladu s marketinškim potencijalom kluba. U prvom koraku pojavio se strateški ulagač sa 51% ulaganja, u preostalom dijelu vlasnik kluba bio je Grad Pula. U sljedećoj fazi trebali su biti pozvani ostali zainteresirani investitori i oni koji su imali potraživanja prema klubu, kojima je obećavan vlasnički udio. Nakon toga do te sljedeće faze nikada nije došlo. U periodu od 2007. do 2010. nogometni klub za uplaćeno sponzorstvo reklamirao je tužitelja. Bilo je govora da će se zaključiti ugovor u kojem će se navesti da je klub za te tri godine izvršio uslugu sponzorstva u vrijednosti od ukupno 500.000,00 kn a da će se 2.500.000,00 kn pretvoriti u vlasnički ulog kluba, međutim takav ugovor nije potpisan jer je tuženik to odbijao učiniti.

17. Darko Jergović kao svjedok u bitnome je izjavio da je kao predsjednik NK Istra 1961 potpisao ugovor o sponzorstvu. Namjera s kojom je zaključen taj ugovor bila je da se dugoročno osigura funkcioniranje kluba u financijskom smislu te da će se zauzvrat vršiti neka usluga, npr. reklama i sl. Igrači su na dresovima imali logotip Istre d.d., reklama je bila izvješena na stadionu, na svakom baneru prilikom televizijskog snimanja i izvješća, zatim na vozilu koje je bilo u kadru prilikom intervencije na stadionu bio je pano sa reklamom Puljanke. Do iznosa od 3.000.000,00 kn došlo se na način kada su znali koje će firme sudjelovati u financijskoj konsolidaciji kluba na dugoročno razdoblje, te se prema mogućnosti njihovog doprinosa odredilo iznos s kojim će

sudjelovati. U pravilu se na isti način i sa drugim tvrtkama zaključivao ugovor o sponzorstvu. Grad Pula je u tom ugovoru sudjelovao utoliko što mu je dao određenu težinu te je bio zainteresiran da klub funkcionira, budući je Grad gradio stadion, te je klub funkcionirao kao udruga, za koju je i Grad davao sredstva iz svog proračuna. Klub nije ovisio o ta 3.000.000,00 kn niti je bio ikada pred bankrotom. Takav ugovor je potpisivao i Istracement. Ugovor je radila pravna služba Puljanke. Njegova vizija bila je privatizacija kluba a namjera je bila da oni koji su dali određene novčane iznose uđu u vlasničku strukturu kluba, kroz tu su odredbu uveli tu namjeru. Puljanka je i ranije bila donator i sponzor kluba, nikada se to nije posebno pisano definiralo u smislu obaveza prilikom privatizacije. Stoga je namjera bila u ovom ugovoru da se za pružena novčana sredstva sudjeluje u vlasničkoj strukturi kluba prilikom privatizacije. Sponzoriranje je trebalo biti vršeno u periodu koji je ugovoren. Prilikom potpisivanja ugovora smatrao je da potpisuje obvezu reklamiranja Istre d.d. i da za cjelokupno uplaćeni iznos imaju pravo sudjelovati u vlasničkoj strukturi kluba prilikom njegove eventualne privatizacije. Nije potpisao niti ikada sudjelovao u bilo kakvom razgovoru da bi postojala obveza vraćanja ugovorenog iznosa ukoliko Istra d.d. ne bi ušla u vlasničku strukturu kluba, to je i nemoguće s obzirom da je protuusluga učinjena. Njegova ideja i želja bila je da Puljanka postane dioničar kluba s obzirom da je davala financijska sredstva za funkcioniranje kluba 20-ak godina, pa smatra da je postojala i moralna obveza da se njima tako nešto ponudi. Takvu ugovornu klauzulu za ulazak u vlasničku strukturu kluba nisu nudili nikom drugom, jer ostali sponzori nisu bili iz Pule ili su im vlasnici bili stranci. To je ponuđeno iz emotivnih razloga Istri d.d., odnosno Puljanki, koja je sudjelovala u financiranju kluba 20-ak godina.

18. Mirko Mastilović, kao svjedok, u bitnome je izjavio da je bio član uprave nogometnog kluba Istra 1961. Pula u vremenskom periodu prije preoblikovanja kluba. Obveze ugovornih strana po spornom ugovoru o sponzorstvu bile su da Puljanka uplati određeni novčani iznos a da klub reklamira firmu kroz reklame na stadionu, na dresovima kluba, na trenirkama, odnosno kako je u ugovoru navedeno. Neki sponzori nisu davali novac već su davali sportsku opremu, hranu, piće i sl. Kao pravnik znao je za odredbu čl. 4. st. 3. spornog ugovora, o njoj se posebno nije raspravljalo. Nije se raspravljalo koja bi obveza bila po toj odredbi i kako bi trebala biti realizirana. Privatizacija je proces koji je počeo u klubu 2010. Proces je trajao godinu do dvije dana, od odluke da se krene u taj postupak do odluke o preoblikovanju. NK Istra 1961. nije mogao sam omogućiti ulazak Istre d.d. u vlasničku strukturu kluba. Od Grada Pule je sve krenulo, te je morao dati početni novac za proces preoblikovanja. Ugovorne strane ispunile su svoje ugovorne obveze po tom ugovoru o sponzorstvu, smatra da spornu obvezu nije mogao klub ispoštovati kao udruga građana i da to nije bila njegova obveza. U nikakvim dogovorima i razgovorima nije bilo govora o tome da bi se uplaćeni iznos na ime sponzorstva od strane Istre d.d. trebao vratiti Istri d.d. ukoliko ne bi ušla u vlasničku strukturu kluba odnosno ukoliko se ne bi postupilo po čl. 4. st. 3. ugovora. U ovom slučaju kao i u drugima radilo se samo o ugovoru o sponzorstvu. Drugi ugovori o sponzorstvu koje je on radio nisu sadržavali takvu odredbu kao što je čl. 4. st. 3. spornog ugovora.

19. Zakonski zastupnik tužitelja Duško Koruga je kao stranka u bitnome izjavio da je glavnim izvršnim direktorom tužitelja imenovan u proljeće 2014. Iz razgovora sa pravnim stručnjacima proizlazilo je da imaju pravnu osnovu za nastaviti sa ovom parnicom. Razgovore je obavio sa bivšom upravom tužitelja te je od Vencela i Faggiana dobio saznanja da je uvijek bila intencija da tužitelj sudjeluje u vlasničkoj

strukturi tuženika. Osobnih saznanja u svezi sa ugovorom nema jer nije sudjelovao u njegovom sklapanju.

20. Zakonski zastupnik tuženika Michael Remo Glover je kao stranka u bitnome izjavio da je grupacija RMU ušla u vlasničku strukturu kluba 4. lipnja 2015. Njegovo osobno saznanje o predmetu spora se isključivo bazira na temelju dubinskog snimanja kluba u postupku akvizicije vlasničkog udjela a za što je bio angažiran poseban odvjetnik te na temelju razgovora kojeg je imao sa gradonačelnikom Pule Miletićem. S obzirom da je po edukaciji pravnik i odvjetnik te je upoznat s odredbama Zakona o sportu, to mu je omogućilo da razumije predmet spora a za koji je saznao budući da je u procesu kupnje vlasničkog udjela predmet bio naveden kao jedan od sporova koji se vodi protiv kluba te je također pročitao revizorsko izvješće 21. siječnja 2011. koje je prethodilo postupku preoblikovanja kluba. Što se tiče pitanja da li bi tuženik dopustio ulazak u vlasničku strukturu ima tri osnovne primjedbe. Prvo, što se tiče poslovne odluke kada su procjenjivali vrijednost vlasničkog udjela te plaćanja istog kako bi ga stekli, kupcima je bilo bitno da kupovinom vlasničkog udjela od g. Scheglova steknu većinski vlasnički udio te su za stjecanje istog platili i premiju kako bi bili većinski vlasnici, a da je tužitelju dopušteno da bude u vlasničkoj strukturi kluba vlasnički udio Scheglova ne bi predstavljao većinski udio, te stoga ni cijena koja je plaćena za isti ne bi bila procijenjena ni plaćena u doista plaćenom iznosu. S obzirom da je stjecanje većinskog udjela bilo ključno za samu transakciju, posebna je pažnja posvećena zahtjevu Istra d.d. te je u pravnom mišljenju koje je dobiveno od strane odvjetnika zaključeno da Istra d.d. nema pravni osnov a što je i dodatno potvrđeno od strane gradonačelnika Miletića, a i oslanjali su se na revizorsko mišljenje koje je podupiralo isti zaključak. Druga ključna točka je da je investicijska grupa od preuzimanja vlasničkog udjela uložila otprilike 42.000.000,00 kn kako bi klub dovela sa pozicije predstečaja u društvo koje redovno posluje. Od navedenih 42.000.000,00 kn, 25.000.000,00 kn se odnosi na uplate od strane vlasnika, te da je Istra d.d. bila u vlasničkoj strukturi, njegova procjena je da bi Istra d.d. kao vlasnik morala platiti 10.000.000,00 kn. Prije nego što su kupili klub, Istra d.d. bi stekla vlasnički udio u iznosu od 3.000.000,00 kn u društvu kojem je prijetio stečaj te koji je zahtijevao uplatu u iznosu od 42.000.000,00 kn da bi došao u poziciju redovnog poslovanja te bi davanje vlasničkog udjela u istom iznosu u ovom trenutku predstavljalo neusporedivo veću vrijednost nego što bi bilo u prethodnom trenutku prije izvršenog ulaganja. Upravo te razlike u vrijednostima su osnov njegovog mišljenja da bi društva kao Istra d.d. postupke trebali usmjeriti protiv sudionika u postupku kao što su revizor, ako tvrde da njihov zahtjev uistinu postoji, budući da isti nije bio naveden u revizorskom izvješću. Treći razlog za odbijanje zahtjeva Istra d.d. bi bio s osnova prava i javnog interesa jer je prvenstveno od svega sam ugovor nazvan ugovor o sponzorstvu, jer da je namjera istog bila ulaganje koje će nastaviti postojati nakon isteka tri godine na koje je ugovor glasio, isti bi se nazvao ugovor o zajmu a ne ugovor o sponzorstvu. Protučinidbe koje su tražene su izvršene. S obzirom da je ugovor istekao u prosincu 2010. a revizorsko mišljenje je iz siječnja 2011., Istra d.d. je imala mogućnost u razdoblju dužem od 6 tjedana da istakne svoj zahtjev i dostavi ga revizoru a koji je odlučio da isti ne postoji. Za činidbu koja je u stvarnosti mjesečna rata, NK Istra davala je protučinidbu u prirodi reklamiranje, vip smještaja, te ostalih ugovorenih usluga, pa je nejasno kako bi po isteku te tri godine NK Istra bila dužna vratiti navedeni iznos jer u tom slučaju upitno je za što je NK Istra i u kojoj vrijednosti pružila navedene usluge.

21. Ernest Komparić, kao svjedok, u bitnome je izjavio da je revizijsko društvo u čijem timu je sudjelovao vršilo reviziju privatizacije kluba Nogometnog kluba

Istra 1961 iz udruge u dioničko društvo, i to na temelju elaborata o privatizaciji kojeg je odobrilo Povjerenstvo za profesionalne sportske klubove, pri ministarstvu. Navedena revizija vršila se sukladno odredbama Zakona o sportu, te se prema tim odredbama tražbine pretvaralo u kapital prema knjigovodstvenim evidencijama kluba. Vjerovnici koji su imali tražbine prema klubu mogli su dati zahtjev za unos tražbina u kapital. Istra d.d. nije podnijela takav zahtjev niti je u knjigovodstvenoj evidenciji tuženika bila evidentirana obveza prema Istri d.d. Jedini je vjerovnik Mikhail Shcheglov tražio da se poveća kapital kluba za njegovu tražbinu. Poznato mu je da je Istra d.d. isplatila klubu 3.000.000,00 kn s osnova sponzorstva te je na tom osnovu i izdan račun od strane NK Istre prema Istri d.d. Postupak privatizacije tuženika počeo i završio 2011., trajao je 6 mjeseci. U poslovnim knjigama NK Istre postojala je evidencija tražbine NK Istre prema Istri d.d. 2007. u vezi koje je tada izdan i račun, uplata je izvršena i time je obveza Istre d.d. prema nogometnom klubu prestala, te stoga nije postojala u poslovnim knjigama kluba 2011. Obveza revizora je utvrditi stanje u poslovnim knjigama društva i da li je to stanje pravilno sukladno ugovorima. Čitao je tom prilikom i ugovor o sponzorstvu iz 2007. Ugovor kako je napisan u čl. 4. st. 3. nije moguće provesti u poslovnim knjigama. Po njegovom shvaćanju da bi Istra d.d. imala tražbinu za unos u kapital, prema sadržaju predmetnog ugovora, trebala je uplatiti klubu ukupno 6.000.000,00 kn. Istra d.d. nikada nije odbila ispostavljeni joj račun od 3.000.000,00 kn na ime sponzorstva, po kojem je klub platio i PDV. U konzultaciji s Odvjetničkim društvom Veljović i partneri iz Pule koji su bili odvjetnici za privatizaciju kluba, zaključilo se da je sukladno navedenom ugovoru, ugovor konzumiran i tražbina ispunjena, a da bi za unos u kapital kluba bilo potrebno platiti još 3.000.000,00 kn u smislu čl. 4. st. 3. ugovora. Bilo je još ugovora sa takvom klauzulom, i niti jedan od vjerovnika po tim ugovorima nije tražio da se ta odredba aktivira jer su ugovori bili konzumirani. Odvjetničko društvo nije bilo angažirano radi ovdje sporne tražbine već radi postupka osnivanja, preoblikovanja udruge u sportsko dioničko društvo. O toj spornoj odredbi nije bilo dano službeno mišljenje već se o njoj samo raspravljalo. U postupku privatizacije 2011. nije se utvrđivalo da li je obavljena usluga sponzorstva u vrijednosti od 3.000.000,00 kn po ugovoru iz 2007. Postojalo je više ugovora o sponzorstvu koji su se godišnje zaključivali, te nije bilo moguće i realno sve te ugovore provjeravati. Postoje sponzori različitih kategorija, pri čemu sponzor sam odlučuje koji će iznos uplatiti radi funkcioniranja kluba i koja će pri tome biti protuvrijednost te reklame. To je uplata za buduću reklamu za koju je unaprijed nepoznato u kojem će se obimu ostvariti, jer npr. nije poznato u kojem će se rangu klub natjecati. Upit vjerovnicima kluba pa tako i Istri d.d., o postojanju eventualnih njihovih tražbina prema klubu, vjerojatno je išao i prethodnih godina i 2011. Ne može određeno tvrditi da li je 2011. išao taj upit Istri d.d. Za takav upit ili potvrdu postoje i međunarodni propisi, a revizor odlučuje što će poslati i što neće. Bio je na sastanku s g. Faggianom te je i on došao u klub nešto potpisati, sve u vrijeme privatizacije kluba, znao je za taj postupak privatizacije, koji je bio javan, te je mogao postaviti zahtjev za Istru d.d. U postupku privatizacije iz opreza su potvrde tražili od puno više vjerovnika u odnosu na uobičajenu proceduru, te je moguće i vjerojatno da su je tražili i od Istre d.d. Za unos u temeljni kapital za revizora je bitno postojanje neupitne tražbine. Ova tražbina je upitna, za tužitelja nije postojala. Reviziju je financirao klub.

22. Mladen Pavićević, kao svjedok, u bitnome je izjavio da je bio odvjetnik u zajedničkom odvjetničkom uredu Veljović i dr. iz Pule te je kao odvjetnik iz tog ureda, koji je bio angažiran od strane kluba, radio na privatizaciji kluba. Pitanje tražbina vjerovnika prema klubu prepustio je revizoru. Postojali su sponzorski ugovori pa tako i

Istre d.d. Njegov stav je bio da je predmetni ugovor o sponzorstvu u kojem je naveden iznos od 3.000.000,00 kn bio konzumiran, s time u vezi bio je izdan račun po kojem je uplata izvršena. Nekako u to vrijeme kada se provodila privatizacija Istra d.d. je ušla u grupu Puljanke d.d., te je u Puljanki d.d. bio Albert Faggian, koji je bio član uprave. Na sastanku u prostorijama kluba, na kojem su bili Faggian i on (svjedok) te vjerojatno i revizor, razgovarali su o spornom ugovoru te je predočio Faggianu kako smatra da je taj ugovor konzumiran. Faggian je samo slegnuo ramenima i nije dalje ništa rekao po tom pitanju. Iz reakcije Faggiana nije shvatio da smatra da ima Istra d.d. tražbinu po tom ugovoru. Razgovor su nastavili o njegovoj pozajmici klubu za kupnju nogometaša i dogovoreno je da on na sebe osobno preuzme rješavanje pitanja plaćanja odštete za tog igrača. Klub je u tom postupku privatizacije slao vjerovnicima dopis da se očituju imaju li interes da budu dioničari kluba u krugovima koji su predstojali po Zakonu o sportu vezano za povećanje kapitala kluba. Misli da Istri d.d. nisu slali taj dopis zbog stava da je ugovor konzumiran. Tom zaključku doprinijela je i procjena koja se vršila u privatizaciji kluba i to nogometnog igrališta i tribina, u koju procjenu je uključena i vrijednost izvršenih reklama, koja je bila znatna. Vještak je procijenio vrijednost prostora na tribinama na kojima je moguće izvjesiti reklame. Nisu vršili procjenu vrijednosti reklama iz 2007. Niti jedan od vjerovnika na poslane dopise nije iskazao interes za ući u vlasničku strukturu kluba. Ne sjeća se je li Faggian bio član kluba niti da li je sudjelovao u privatizaciji kluba. Korado Soldatić bio je član uprave Brionke koja je bila u grupi Puljanke d.d., te je bio i član nogometnog kluba. Svi oni kao članovi uprave pojedinih društava unutar grupe Puljanka d.d. mogli su zastupati svako od tih društava pojedinačno i samostalno. Postojalo je više ugovora o sponzorstvu na različite iznose a veća društva kao npr. Cementara, Ceste i sl. sponzorirale su i sa većim iznosima, ali ni jedan od tih ugovora nije bio na tako veliki iznos kao npr. 3.000.000,00 kn. Ne zna da li je Faggianu ili Istri d.d. bilo poslano nekakvo pismeno mišljenje revizora u vezi tog ugovora.

23. Iz suglasnih iskaza svjedoka Alberta Faggiana i Darka Jergovića, koji su Ugovor potpisali za ugovorne stranke, proizlazi da je ugovor zaključen radi osiguravanja financiranja nogometnog kluba Istre, koji je tada bio udruga, a da će se zauzvrat vršiti neke usluge, koje su u Ugovoru i navedene. Iz iskaza istih svjedoka, kao i iz iskaza svjedoka Mirka Mastilovića i Zorana Vencela proizlazi da je prednik tuženika u ugovorenom periodu reklamirao tužitelja sukladno ugovoru u segmentima za koje su se ostvarile prilike.

24. Na zaključak da ugovoreni iznos od 3.000.000,00 kn nije bio ugovoren samo kao naknada za sponzorstvo upućuje iskaz svjedoka Darka Jergovića "...Do iznosa od 3.000.000,00 kn došlo se na način kad smo znali koje će firme sudjelovati u financijskoj konsolidaciji kluba na dugoročno razdoblje, te se prema mogućnosti njihovog doprinosa odredilo iznos s kojim će sudjelovati...", zatim iskaz svjedoka Zorana Vencela "... Te 2007. pojavile su se naznake da će se nogometni klub privatizirati ili preoblikovati, te se postavilo pitanje da li bi Puljanka u okviru svojih mogućnosti mogla pomoći klubu kroz naredne tri godine. To je potom formulirano u ugovoru iz 2007., u koji je unesen iznos a koji je neobičan za tu razinu kluba i natjecanja, odnosno radi se o iznosu koji nije u skladu s marketinškim potencijalom kluba....", zatim iskaz svjedoka Alberta Faggiana "...da bi uplaćeni iznos predstavljao čisto sponzorstvo, bez protučinidbe, isključivo u slučaju da je NK Istra i nadalje ostala udruga građana,U kontekstu sponzorstva ugovoreno je da će NK Istra na stadionu istaknuti pano sa logotipom Istra d.d., što je i učinjeno, međutim svakom je laiku potpuno jasno da takva činidba ne može vrijediti 1.000.000,00 kn godišnje već je to bio više znak poslovne

suradnje...", te iskaz svjedoka Mladena Pavićevića "...postojalo više ugovora o sponzorstvu na različite iznoseali ni jedan od tih ugovora nije bio na tako veliki iznos kao npr. 3.000.000,00 kn."

25. Nadalje, iz iskaza svjedoka Darka Jergovića "...Ja sam prilikom potpisivanja ugovora smatrao da potpisujem obvezu Istre d.d. i da za cjelokupno uplaćeni iznos imaju pravo sudjelovati u vlasničkoj strukturi kluba prilikom njegove privatizacije....", iz iskaza svjedoka Alberta Faggiana "...Pri tome je, predmetnim ugovorom, izričito ugovoreno da će se uplaćeni iznos, i to samo glavnica, pretvoriti u vlasnički udio u NK Istra, i to samo u slučaju ako u periodu od 5 godina od zaključenja ugovora dođe do privatizacije kluba.....Dapače pričali smo o tome sa potpuno izraženom voljom da se upravo to dogodi, i ni u jednom trenutku oko toga nije bilo nikakvog spora....", proizlazi da je namjera ugovornih stranaka iz odredbe čl. 4. st. 3. Ugovora bila da se cjelokupni uplaćeni iznos 3.000.000,00 kn pretvori u vlasnički udio tužitelja ako do privatizacije kluba dođe u roku od 5 godina od zaključenja ugovora.

26. Na temelju pribavljene dokumentacije od Povjerenstva za profesionalne sportske klubove pri Ministarstvu turizma i sporta, te na temelju isprava koje je dostavio tuženik kao i iz iskaza svjedoka Ernesta Komparića i Mladena Pavićevića utvrđeno je da je postupak privatizacije tuženika proveden temeljem Zakona o sportu i Zakona o trgovačkim društvima.

27. Iz iskaza svjedoka Ernesta Komparića proizlazi da je postupak privatizacije tuženika počeo i završio 2011. i da je trajao šest mjeseci. Također je izjavio da su vjerovnici koji su imali tražbine prema klubu mogli dati zahtjev za unos tražbina u kapital a da Istra d.d. nije podnijela takav zahtjev niti je u knjigovodstvenoj evidenciji tuženika bila evidentirana obveza prema tužitelju te da Ugovor kako je napisan u čl. 4. st. 3. nije moguće provesti u poslovnim knjigama. Iz njegovog iskaza kao i iz iskaza svjedoka Mladena Pavićevića, a i iz iskaza svjedoka Alberta Faggiana proizlazi da je Albert Faggian bio upoznat s postupkom privatizacije kluba. Svjedok Mladen Pavićević je izjavio kako je Albertu Faggianu predočio kako smatra da je Ugovor konzumiran i da je ovaj samo slegnuo ramenima i dalje ništa nije rekao po tom pitanju.

28. Svjedok Albert Faggian je izjavio da je od tužitelja službeno putem revizora zatraženo očitovanje o spremnosti za pretvaranje potraživanja Istre d.d. u udio i da je tužitelj dostavio pisano očitovanje klubu da je suglasan s pretvaranjem potraživanja u udio, a da je nakon toga od strane čelnika kluba osporeno pravo na učešće u temeljnom kapitalu pa da je menadžment tužitelja predmet dalje prepustio pravnoj službi.

29. U dostavljenoj dokumentaciji o privatizaciji kluba prileže popisi potencijalnih dioničara kluba s posebnim iskazom vjerovnika na temelju njihovog očitovanja na pisani poziv kluba o iskazu svojeg interesa za pretvaranjem tražbina u ulog u klubu kao i pozivi tim vjerovnicima za očitovanje odnosno očitovanja tih vjerovnicima. Istra d.d. nije na popisu vjerovnika niti je vidljivo da je tom društvu bio upućen poziv za očitovanje niti prileži očitovanje Istre d.d.

30. Iz iskaza svjedoka Ernesta Komparića i Mladena Pavićevića proizlazi da je stav revizije i osoba koje su pripremale dokumentaciju za preoblikovanje tuženika bio da tražbina tužitelja iz čl. 4. st. 3. Ugovora ne postoji odnosno da je Ugovor u cijelosti realiziran uplatom iznosa od 3.000.000,00 kn od strane tužitelja i zauzvrat reklamiranjem tužitelja od strane tuženika.

31. Na temelju očitovanja stranaka utvrđeno je da u svojim poslovnim knjigama nemaju evidentiranu tražbinu odnosno dug od 3.000.000,00 kn.

32. Međutim, na temelju jasnog, nedvosmislenog i izričitog iskaza potpisnika Ugovora da je njihova volja bila da za cjelokupno uplaćeni iznos od 3.000.000,00 kn Istra d.d. ima pravo sudjelovati u vlasničkoj strukturi kluba prilikom njegove privatizacije ako se ona dogodi u roku od pet godina od zaključenja Ugovora (prema iskazu svjedoka Alberta Faggiana kamata na uplaćenih 3.000.000,00 kn predstavljala je ekvivalent isticanju logotipa odnosno usluge koju je prednik tuženika vršio za tužitelja po Ugovoru), na temelju utvrđenja da protuusluga sponzoriranja nije bila izvršena u toj vrijednosti već značajno manjoj, da niti jedan drugi ugovor o sponzorstvu nije bio zaključen u tako velikom iznosu, da je izvješće revizora bio isključivi razlog radi kojeg nije Istria d.d. odobreno sudjelovanje u vlasničkoj strukturi nogometnog kluba, zaključuje se da je na temelju odredbe čl. 4. st. 3. Ugovora tužiteljica stekla pravo sudjelovati u vlasničkoj strukturi tuženika kao pravnog slijednika udruge NK Istra 1961 sa tražbinom od 3.000.000,00 kn kao ulogom, jer je privatizacija odnosno preoblikovanje tuženika provedeno u roku od pet godina od zaključenja Ugovora. Naime, Ugovor je zaključen 2007. a preoblikovanje tuženika je provedeno 2011.

33. Jedan od načina nastanka dioničkog društva je preoblikovanjem sportskog kluba - udruge za natjecanje, u dioničko društvo.

34. Preoblikovanjem ne nastaje pravna osoba (čl. 556. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima, Narodne novine broj 111/1993, 34/1999, 121/1999, 52/2000, 118/2003, 107/2007, 146/2008, 137/2009, 111/2012, 125/2011, 68/2013, 110/2015, 40/2019), već pravna osoba koja je postojala prije preoblikovanja nastavlja djelovati kao dioničko društvo. Mijenja se samo njezin oblik a prava i obveze udruge koja se preoblikovala u dioničko društvo i dalje su prava i obveze prije nastale pravne osobe, s time da ta pravna osoba sada ima pravni oblik dioničkog društva.

35. Preoblikovanje kluba – udruge za natjecanje u sportsko dioničko društvo u vrijeme kada se preoblikovao tuženik bilo je uređeno Zakonom o športu (Narodne novine broj 71/2006, 150/2008, 124/2010, dalje: ZŠ).

36. Nije sporno da je prema odredbama ZŠ-u postojala obveza preoblikovanja tuženika iz sportskog kluba - udruge u dioničko društvo i da je preoblikovanje provedeno u skladu s odredbama tog Zakona.

37. Glede postupka provođenja obveznog preoblikovanja sportskog kluba-udruge za natjecanje u sportsko dioničko društvo, u čl. 43. ZŠ-u propisao je da elaborat o preoblikovanju između ostalog mora sadržavati potencijalne dioničare š.d.d.-a, pri čemu se posebno iskazuju vjerovnici športskog kluba-udruge za natjecanje, na temelju njihovog očitovanja na pisani poziv koji im mora uputiti športski klub-udruga za natjecanje, da iskažu svoj interes za pretvaranjem tražbina u ulog u š.d.d.-u (st. 2. toč. 10.). Pisani poziv športski klub-udruga za natjecanje bila je dužna uputiti svakom vjerovniku osobno. U pozivu se moralo navesti da je športski klub-udruga za natjecanje obvezna preoblikovati se u š.d.d., kao i kolika je vrijednost tražbina vjerovnika kojemu se poziv upućuje, a utvrđena u postupku revizije te ga pozvati da se pisanim putem očituje ima li interesa za to da svoju tražbinu pretvori u ulog u š.d.d.-u kroz postupak povećanja temeljnoga kapitala nakon okončanog postupka obveznog preoblikovanja odnosno kroz postupak pretvaranja tražbine u ulog u š.d.d.-u u petom krugu, sukladno članku 44. stavku 3. točki 5. toga Zakona (st. 3.). Vjerovnik koji ne želi pretvoriti svoju tražbinu u ulog u š.d.d.-u ostaje vjerovnik š.d.d.-a (st. 4.). Odluku o povećanju temeljnoga kapitala pretvaranjem tražbina u uloge iz stavka 2. točke 10. tog članka donosi uprava š.d.d.-a i zamjenjuje odluku glavne skupštine. Pravo na pretvaranje tražbina za ulog imaju svi vjerovnici š.d.d.-a, pa i oni koji na poziv iz stavka 3. tog članka nisu iskazali takav interes. Temeljni kapital povećava se za iznos zbroja na

temelju članka 40. stavka 2. tog Zakona utvrđenih vrijednosti tražbina svih vjerovnika. Na provođenje povećanja temeljnoga kapitala na odgovarajući se način primjenjuju odredbe općih propisa o uvjetnom povećanju temeljnoga kapitala (st. 5.).

38. Odredbom čl. 44. ZŠ-u propisano je:

(1) Nakon što dade suglasnost na elaborat i utvrdi temeljni kapital š.d.d.-a, Povjerenstvo o tome obavještava športski klub-udrugu za natjecanje i nacionalni športski savez.

(2) U roku od petnaest dana od dana dostave obavijesti iz stavka 1. ovoga članka športski klub-udruga za natjecanje upućuje poziv na upis i uplatu dionica, na što se, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, na odgovarajući način primjenjuju odredbe o sukcesivnom osnivanju dioničkog društva.

(3) Športski klub-udruga za natjecanje upućuje poziv na upis i uplatu dionica u četiri kruga:

1. u prvom krugu poziv se upućuje jedinici lokalne samouprave u kojoj je sjedište športskog kluba-udruga za natjecanje,

2. ako se u prvom krugu ne upišu i uplate sve dionice u roku koji ne može biti kraći od osam dana niti dulji od petnaest dana, preostali neupisani dio dionica mogu uplatiti članovi športskog kluba-udruga za natjecanje na koje otpada razmjerno jednak dio temeljnoga kapitala,

3. ako se i nakon drugog kruga ne upišu i ne uplate sve dionice u roku koji ne može biti kraći od osam dana niti dulji od petnaest dana, preostali neupisani dio dionica mogu uplatiti članovi športskog kluba-udruga za natjecanje, koji su upisali i uplatili dionice u drugom krugu razmjerno svojim uplatama u drugom krugu,

4. za preostali neupisani dio dionica upućuje se poziv javnosti na upis i uplatu dionica, a u tom krugu, koji ne može biti kraći od petnaest dana niti dulji od mjesec dana, mogu sudjelovati i članovi športskog kluba-udruga za natjecanje koji su već upisali i uplatili dionice u prethodna dva kruga, kao i oni koji to nisu učinili,

5. ako i nakon četvrtog kruga nisu upisane i uplaćene sve dionice, Povjerenstvo iznimno može, vodeći računa o interesima športa, dopustiti upućivanje poziva za upis i uplatu dionica u petom krugu, koji ne može biti kraći od petnaest dana niti dulji od mjesec dana, svim vjerovnicima športskog kluba-udruga za natjecanje.

(4) Ako i nakon četvrtog, odnosno iznimno dopuštenog petog kruga nisu uplaćene i upisane sve dionice smatra se da preoblikovanje športskog kluba-udruga za natjecanje nije uspjelo.

(5) Dionice se u prvom krugu, u postupku iz stavka 3. ovoga članka, mogu uplatiti u novcu i pravu korištenja športske građevine. Dio koji se uplaćuje u novcu ne može biti manji od 1.000 000,00 kuna. Preostale dionice u drugom, trećem i četvrtom krugu mogu se uplatiti samo u novcu.

(6) Dionice se u petom krugu mogu uplatiti i zamjenom tražbina vjerovnika za ulog u š.d.d.-u, a vrijednost tražbine kao uloga procjenjuje se i utvrđuje u skladu s člankom 40. stavkom 2. ovoga Zakona.

(7) Nadležno tijelo športskog kluba-udruga za natjecanje dužno je nakon okončanog postupka upisa i uplate dionica iz stavka 3. ovoga članka donijeti odluku o prestanku udruge sukladno Zakonu o udrugama. U tom slučaju ne primjenjuju se odredbe o obvezi pokretanja stečajnog odnosno likvidacijskog postupka sukladno posebnom propisu.

(8) Š.d.d je pravni sljednik športskog kluba-udruga za natjecanje koja se preoblikovala.

39. Na temelju dostavljene dokumentacije o preoblikovanju tuženika zaključuje se da tužitelj nije bio pisano pozvan iskazati svoj interes za pretvaranjem

tražbine u ulog. Naime, tijekom postupka preoblikovanja tuženika zauzet je stav da tužitelj nema tražbinu prema tuženiku.

40. Međutim, sadržaj odredbe čl. 4. st. 3. Ugovora upućuje da je Ugovor u tom dijelu zaključen pod odgovornim uvjetom (čl. 297. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima, Narodne novine broj 35/2005), odnosno da će se iznos od 3.000.000,00 kn tretirati kao učešće tužitelja u vlasništvu tuženika samo ako do privatizacije tuženika dođe u roku od pet godina od sklapanja Ugovora. Na temelju provedenih dokaza utvrđeno je da je uvjetu udovoljeno jer je Ugovor sklopljen 2007. a privatizacija odnosno preoblikovanje tuženika provedeno je 2011.

41. Nesporno je da je u smislu odredbe čl. 44. st. 3. ZŠ-u Grad Pula proveo upis i uplatu svih dionica u ukupnom iznosu temeljnog kapitala u visini od 2.860.000,00 kn i da nije bilo potrebe uputiti daljnji poziv radi upisa neupisanih dionica.

42. Protivno stavu tuženika ocjenjuje se da tužitelj ima pravo zahtijevati pretvaranje tražbine u ulog neovisno o tome je li tadašnji zastupnik po zakonu tužitelja, Albert Faggian, sudjelovao na skupštini tuženika i je li glasovao za predložene odluke u postupku preoblikovanja tuženika i neovisno o tome što tužitelj tijekom procesa preoblikovanja tuženika nije postavio odgovarajući zahtjev ili prigovor kojim zahtijeva da ga se uvrsti kao dioničara i sl. Pravo na postavljeni tužbeni zahtjev proizlazi iz spomenute odredbe čl. 43. st. 5. ZŠ-u koja ovlašćuje sve vjerovnike na pretvaranje tražbine u ulog, pa i one koji na poziv iz st. 3. tog članka nisu iskazali takav interes.

43. Također, iz iste odredbe proizlazi da se na provođenje povećanja temeljnog kapitala na odgovarajući način primjenjuju odredbe općih propisa o uvjetnom povećanju temeljnog kapitala, s time što o tome odluku donosi uprava športskog dioničkog društva i ta odluka zamjenjuje odluku glavne skupštine (čl. 43. st. 5. ZŠ-u, a odredba je istovjetna i po sada važećem Zakonu o sportu, Narodne novine broj 71/2006, 150/2008, 124/2010, 124/2011, 86/2012, 94/2013, 85/2015, 19/2016, 98/2019, 47/2020, 77/2020, 133/2020). Stoga je prihvaćen tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

"Tuženik Nogometni klub ISTRA 1961 sportsko dioničko društvo za obavljanje sportskih djelatnosti, Pula, Mate Balote 11, OIB 39939521507 dužno je donijeti odluku o povećanju temeljnog kapitala za iznos od 3.000.000,00 kuna emisijom 6.000 redovnih dionica, svaka nominalne vrijednosti 500,00 kuna koje glase na ime tužitelja ISTRA d.d., Narodni trg 10, Pula, OIB 07538718933 i upisati u registar dionica kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. Zagreb, sve u roku od 60 dana od dana donošenja ove presude, a u protivnom će ova presuda zamijeniti odluku tuženika o povećanju temeljnog kapitala i biti temelj za upis tužitelja kao imatelja predmetnih dionica kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. Zagreb.", a nije prihvaćen u dijelu u kojem se zahtijevalo od tuženika da sazove Glavnu skupštinu radi donošenja odluke o povećanju temeljnog kapitala i da će u protivnom odluku Glavne skupštine zamijeniti presuda.

44. Po odredbama Zakona o trgovačkim društvima odluku o povećanju temeljnog kapitala donosi glavna skupština, no po ZŠ-u, koji je lex specialis, takvu odluku glavne skupštine zamjenjuje odluka uprave, te je stoga presudom kojom je dan nalog tuženiku za donošenje odluke o povećanju temeljnog kapitala umjesto za sazivanje glavne skupštine radi donošenja te iste odluke o povećanju temeljnog kapitala, suđeno unutar postavljenog tužbenog zahtjeva i nije došlo do promjene istovjetnosti suštine zahtjeva već formalnog načina za njegovo ostvarenje.

45. Stranke su zatražile naknadu parničnih troškova.

46. Sagledavajući cjelokupni postupak, u ovom predmetu radilo se o eventualnoj kumulaciji tužbenih zahtjeva, u kojem slučaju tužitelj ne traži da se prihvate svi istaknuti zahtjevi, već samo jedan od njih, sukladno odredbi čl. 188. st. 2. (Narodne novine broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, dalje: ZPP). Kako je većim dijelom udovoljeno drugom, odnosno eventualnom zahtjevu tužitelja, dok tuženik nije uspio s protutužbom, proizlazi da je po odredbi čl. 154. st. 5. i 155. ZPP tuženik dužan naknaditi tužitelju sve opravdane troškove postupka (zbog dijela s kojim tužitelj nije uspio u sporu nisu nastali posebni troškovi).

47. Tužitelj je zatražio naknadu parničnih troškova koji se odnose na putni trošak za pristup na sedam ročišta na relaciji Pula – Pazin – Pula u iznosu od ukupno 1.400,00 kn, trošak za zastupanje na ročištima od 29.9.2021., 23.11.2021. i 17.2.2022. te za sastav podneska od 3.12.2021., sve po 30.000,00 kn, uvećano za PDV 25%, te trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od 10.000,00 kn.

48. Ocijenjeni su opravdanim zatraženi parnični troškovi tužitelja (prema vrijednosti predmeta spora za tužbu jer su zatraženi troškovi nastali s obzirom na tužbu) za zastupanje na ročištima od 29.9.2021., 23.11.2021. i 17.2.2022. sve po 30.000,00 kn, te za sastav podneska od 3.12.2021. u iznosu od 500,00 kn, za PDV 25% u iznosu od 22.625,00 kn (tbr. 8/3, 9/1 i 42 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, Narodne novine broj 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015, dalje: Tarifa), te troškovi pristojbe za tužbu i presudu po 5.000,00 kn (Tbr. 1/1 i 2/1 Tarife sudskih pristojbi, Narodne novine broj 53/2019 i 92/2021) ili 123.125,00 kn.

49. Tužitelju nije priznat trošak za podnesak od 3.12.2021. za daljnjih 29.500,00 kn jer je ocijenjeno da se radi o podnesku po Tbr. 8/3 a ne po Tbr. 8/1 Tarife.

50. Prema odredbi čl. 24. u svezi s čl. 6. do 9. Pravilnika o naknadi troškova u sudskim postupcima (Narodne novine broj 8/1988, 3/1994, 150/2005), putni troškovi obuhvaćaju naknadu za prijevoz sredstvima javnog prometa i to za putovanje izvršeno najkraćim putem i najekonomičnijim prometnim sredstvom, pri čemu se visina naknade za prijevoz utvrđuje na osnovi putne karte ili na drugi odgovarajući način. Naknada u vidu kilometraže pripada samo ukoliko ne prometuju sredstva javnog prometa na određenoj relaciji, ili ne prometuju u pogodno vrijeme ili je iz drugih razloga neophodno da se ne koristi sredstvo javnog prometa.

51. Na relaciji Pula – Pazin – Pula prometuju sredstva javnog prometa, a tužitelj nije predočio putnu kartu ili drugo odgovarajuće dokazno sredstvo temeljem kojeg bi se utvrdila visina naknade putnih troškova na sedam ročišta na relaciji Pula – Pazin – Pula (dok tužitelj nije imao punomoćnika odvjetnika) u iznosu od ukupno 1.400,00 kn, pa je zahtjev za naknadu istih ocijenjen neosnovanim.

52. Slijedom navedenog odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u ukupnom iznosu od 30.900,00 kn.

U Pazinu 31. ožujka 2022.

Dokument je elektronički potpisan:

ADRIJANA LABINJAN
SKOK

Vrijeme potpisivanja:

31-03-2022

14:34:45

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU

CN=302148623436353433373332373135

C=PAZIN

O=ADRIJANA LABINJAN

CN=ADRIJANA LABINJAN SKOK

Adriana Labinjan Skok

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 dana računajući od

održavanja ročišta za objavu presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

DNA:

- tužitelj pp
- tuženik pp

Broj zapisa: **eb308-c7b3f**

Kontrolni broj: **002e1-e633a-cbd44**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ADRIJANA LABINJAN SKOK, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

